

DRAMATICKÉ STUDIO „ČIN“ V PRAZE

Do nového roku

Tak vidíte, drazi, ano, Vy všichni spolupracovníci, návštěvníci, příznivci i páni kritici, rok prošel a s ním prošel i »Čin« další práci, zkouškami duševními i tělesnými, nepříjemnostmi i úspěchy, radostmi i zklamáním. A protože to považuji za svou povinnost, chtěl bych Vám všem říci několik slov a přání do nové práce v novém roce.

Podívejte se, moji milí, to, co jsme zatím vykonali a o čem jsme všichni přesvědčeni, že bylo správné, je jen nepatrný dílek práce, kterou si musíme jasně uvědomovat. Začli jsme něco, co nezná oddechu, co nezná odpočínutí a zanedbávání. Musíme stále dál, kupředu, musíme stále intenzivněji a hutněji přikládat k dílu ruce i mozky, abychom nakonec ne snad nepostupovali, ale abychom nezakrnhli a neustrnuli. To by byl nikoliv konec našim snahám, ale katastrofa, již bychom se neubránili, jakmile by jednou vznikala a zapouštěla své kruté kořeny do naší práce. Proto Vás prosím, přátelé, abyste, uvědomivše si plně svou zodpovědnost k započatému úkolu, jímž je vytvoření dokonalé umělecké jednotky neplacených herců v nevýdělečném divadle, jakým vždy byl, je a bude Váš »ČIN«, pokračovali ještě houževnatěji a důsledněji každý v své práci. Nehaňte práci druhých, nezávidte ji! Ať hrajete, navrhuje či manuálně provádíte výpravu, ať režirujete nebo uklízíte jeviště po představeních, ať transportujete, obvykle bez dopravních prostředků, potřebný materiál neb se oblékáte do kostýmu svých úloh, ať intervenujete na úřadech či se doma připravujete na zkoušky, dělejte vše rádi a s plným vědomím, že vše děláte pro svůj »ČIN« a tak i pro sebe! Byl by omyl, kdybyste se domnívali, že těžší práce podporuje jen ty, kdož hrají, režirují a sklízí potlesk obecenstva. I když si to neuvědomíte, Vy, vážení návštěvníci a kritici, musíte to cítit Vy, všichni spolupracovníci: potlesk platí Vám, stejně hercům, technickým spolupracovníkům, osvětlovačům, reklamnímu propagátoru, inspicientu a nápovědovi, maskérovi a kostymiéru jako režiséru, výtvarníkovi, anebo prostě »Činu«. To až poznáte, to až uslyšíte, i když nevyjdete před oponu děkovat divákům, budete se cítit lidmi »Činu«, pevně s ním spoutanými a nepostradatelnými. »Čin« musí Vámi stát a Vámi padat! Ne, abyste s ním stáli a padali Vy! A to pozná pak každý, i Vy, vážení návštěvníci. Věřím, mnozí z Vás to již často poznali.

Odpustte mi, ale je to mé upřímné přání do nového roku 1944...

Děda PAPEŽ.

**Na přední straně Dagmar NEUMANNOVÁ
v titulní postavě Svobodovy OLGY RUBEŠOVÉ**

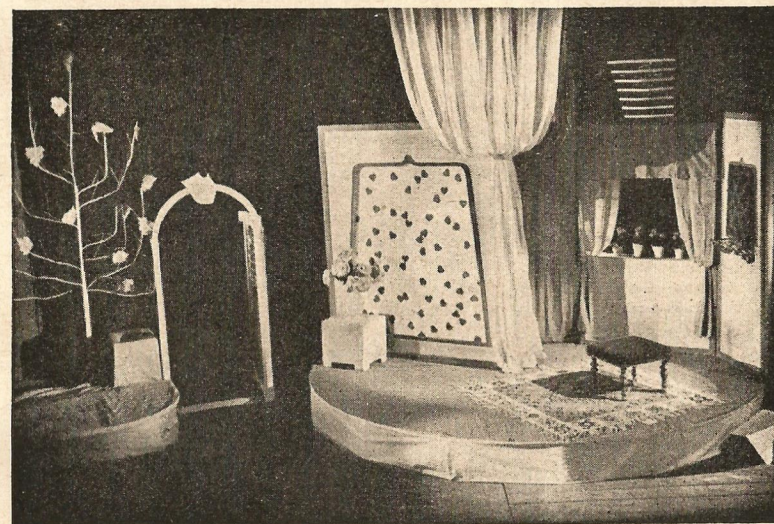
foto »Čin«

Úspěch Papežova »Věčného Kychota«

Dramatické Studio »ČIN« uvedlo právě komedii D. Papeže »Věčný Kychot«... Je to hra o veliké a nesmrtelné lásce a věčném hledání a thema dalo autorovi mnoho možností zapůsobit na city diváků. Možno říci, že jich dostatečně využil. Podařilo se mu rozvinout živý příběh a zaujmout obecenstvo. Titulní roli si zahrál sám autor. Herecky nejlepší výkon předvedla L. Zelenková, která prokázala své značné nadání. Uznání zaslouží zejména vkusná výprava A. Lábra.

Večerní České Slovo.

fotoarchiv »Čin«

Scéna Antonína LÁBRA pro Papežovu »VĚČNÉHO KYCHOTA«

Pěkná ochotnická novinka. Osmiobrazové pásmo s předehrou a dohrou používá Kychotova bloudění symbolicky k lyrickému vystižení celoživotní lásky Davida z Hory k Marianě ze Sovova Hrádku. Celek má básnickou jemnost a něžnou milostnost. Hra byla neobyčejně pěkně vypravena Ant. Lábrem v režii J. Hynka, s hudbou Z. Rybky. Autor si zahrál roli titulní a měl dobré partnerky v Marianě L. Zelenkové a Viktorii D. Neumannové. Obecenstvo přijalo Papežovu novinku velmi sympaticky.

Hch., VENKOV.

Stále opěvovaná a vracející se láska, která v životě každého jednotlivce zanechává krásné vzpomínky, byla asi D. Papežovi základním motivem k jeho nové komedii, nazvané »Věčný Kychot«. A tak jako mladý autor opěvává v této hře lásku k ženě, tak také dramatické studio »Čin«, které ji právě zahrálo, prokázalo lásku k jejímu provedení. V rozkošné výpravě A. Lábra, která by mohla být vzorem mnohému divadlu, rozehrána byla v režii J. Hynka řada pestrých obrazů, oplývajících lyrikou i dramatickým děním, provázených znatelným pokrokem jak u autora, tak u herců. U autora celkovou stavbou hry, u herců pak svědomitým pojetím postav. Tak se možno zmínit o zvlášť procítěných výkonech L. Zelenkové v něžné Marianě, D. Neumannové v řeholnici Viktorii, D. Papežovi v Davidovi z Hory, M. Macháčkovi v Petrovi a E. Vondrákové v malé úloze řeholnice Hedvi-

ky. Představení, prodchnuté radostným zápalem a doplněné scénickou hudbou Z. Rybky, zanechalo v hledišti velmi příjemný dojem, který byl nejlepším uznáním skromné práci mladých. -a., Národní Střed.

Předností hry je její výrazová delikátnost a křehkost milostných mámení. Celým životem jde Kychot, věrný i při polibcích jiným ženám a obdivu vždy dalších krásků, jediné — Marianě. Hrála ji vhodná, pro tuto postavu, vždy dobře připravená L. Zelenková. Hrál se v pěkné výpravě Ant. Lábra, citlivé režii Jar. Hynka s vhodným proložením hudbou, již komponoval Zd. Rybka. Sestru Viktorii hrála D. Neumannová, která prokazuje od role k roli svůj talent, vážný zájem a růst. Plné hlediště přijalo hru s pochopením. nh, A-Zet.

„Karneval“ a „Menendez“ v kritice

Zatím co první hra nemá uceleného děje, překvapuje druhá (Manuel Menendez) svou vypracovaností a plností. Má v sobě ono vždy uchvacující kouzlo a vůni starošpanělských legend a dočkala se zaslouženého úspěchu. Obě hry pomoci skrovných prostředků malého jeviště režíroval Miloš Vávra, který si zahrál sám dvě větší role. Ostatní herci se snažili zachovati náladu španělských romancí, což se jim víceméně dařilo. Polední list.

Obě hry vyzněly v jakési pestré improvizaci, v níž režisérské, jakož i scénické schopnosti uplatnil M. Vávra a herecké nadání snažili se prokázati mladí zancenci, z nichž se vedle režiséra uplatnili: K. Janda, Š. a O. Skalští, Z. Pucová, B. Kučera, H. Schneiderová, E. Vondráková, M. Mokošín, E. Tomigová a M. Landová. Představení, mající svým stylem nádech literárního večera, se líbilo. -a., Národní Střed.

Na večeru románské poesie, režírovaném a vypraveném M. Vávrou, který v obou zařaděných sem pásmech obsadil přední úlohy, se tu dávaly dvě karnevalové momentky, z nichž druhá, scénicky živější a schopnější, Fr. Markupa »Manuel Menendez« se opírala o thema z E. de Amicis. Obě pásma rozezvučují mnohostrunně lyrický akord tesklivé milostné poesie románské. nh, A-Zet.

S večerem španělské poesie přichází tentokrátě čilé studio „Čin“, které ji uvedlo ve dvou improvizovaných karnevalových pásmech v režii a scénické úpravě Miloše Vávry. Verše sestavili ve dva slabě dramatické celky Miroslav Macháček a František Markup („Manuel Menendez“). Posledněji jmenovaná romance je ódou obdivu všemi zbožňovaného dona Manuela (Mírek Mokošín), kterého probouzí teprve velká láska, jejíž nejvlastnějším projevem je žárlivost, svár a konečné odpuštění k životní aktivitě. Upravovatelé se opírali o odkaz A. Machada, Juana Ramóna a Cervantesa, v překladech Fr. Nechvátala, L. Čivrného a V. Černého. České Slovo.

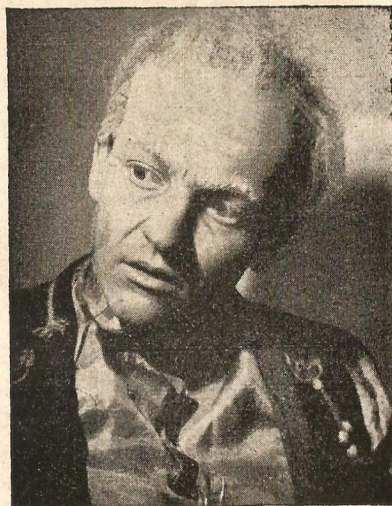

foto Truneček

Miroslav MACHÁČEK vytvořil pěknou postavu Petra v Papežově „KYCHOTU“

DRAMATICKÉ STUDIO

Ředitel Deda Papež

„Čin“
v Praze

DIVADLO V PRAZE II., VE SMEČKÁCH 26

F. X. SVOBODA

Olga Rubešová

Drama o třech jednáních. — Režie Deda Papež. — Výtvarník arch. Frant. Marek. — Kostýmy A. Huňková a J. Svátek. — Masky Jaroslav Čermák.

OSOBY:

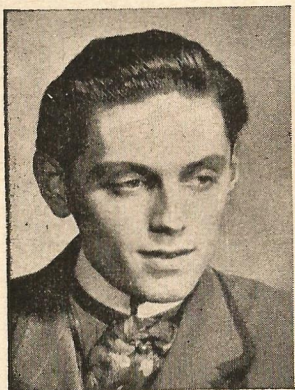
Rubeš, majitel domu		Mírek Mokošín
Rubešová		Eva Vondráková
Marie Sokolová		Eva Hanická
Olga	} děti	Dagmar Neumannová
Marta		Líba Zelenková
Josef, úředník banky		Karel Janda
Ondřej Hlavsa, profesor		Deda Papež
Tichý, společník obchodní firmy		Jaroslav Hoříšek
Rosička, úředník		Bohumil Kučera

Odehrává se v Praze, 1892.

Připravujeme baladické pásmo z tvorby Jiřího Wolkra PŘEDJAŘÍ
a futuristické drama F. T. Marinettiho OHNIVÝ BUBEN

Svobodovo lidské drama

Inscenujeme »Olgu Rubešovou«. Je to již druhá dramatická práce loni zemřelého básníka F. X. Svobody, která přichází na jeviště »Činu«. Proč? Pro jeho dokonalou stavbu, pro jeho dramatickosti, pro jeho sytost a bohatou výrazovost, pro jeho krutou osudovost, pro jeho pirandellovskou mnohotvárnost, pro jeho nesmrtnost? Snad. Ale zejména pro jeho ostrou kritičnost, která nastává tak bohatě zrcadlo pražské společnosti let devadesátých, let našich otců a matek, jejich mládí a lásek, let, kdy přichází první pokrok, první náznak emancipace žen, které do toho dne považovány za loutky a bytosti méněcenné. Tedy: problémem mé inscenace budí: boj mladé ženy za právo **ženské** samostatnosti.

Jaroslav HOFÍREK
(Tichý)

Eva HANICKÁ
(Marie)

Bohumil KUČERA
(Rosička)

foto Čině

Proto nechci v dramatu podtrhovat jeho časovost. Je to drama let přežitých, ale přece drama dneška: pracující a myslící žena naší přítomnosti spatřuje zde alespoň výstražný příklad svých předchůdkyň. Poznává aspoň, jak je jí dnešní život lehčí. Nemusí po samostatnosti toužit, může ji mít a žít. Ale tehdy, v letech devadesátých...

Běda těm, kdož snad dodnes neotevřeli oči! Běda rodičům, kteří dodnes přechovávají své dcery jako filigránské cukroví, které se teprve s jejich svolením vyloží na krám, předloží jako lahůdka mužům, obyčejně pak již zestárlým a omšelym. »Olgo Rubešovou« chci naznačit jasně postoj dnešního mládí k rodinám, postoj mladého muže a ženy k životu a dílu. Rovnoprávnost obou. Asi tak by znělo heslo pro naši inscenaci.

Scénicky a kostýmově nejdu s dobou. Znáám pokusy, kdy se staré problémy utíkají k moderním šatíčkám, ať je to Hilbert, Svoboda, Štech nebo Štolba, nebo snad dokonce Šamberk. Chci zůstat autorovi věren. A píše-li on »v době současné«, inscenuji v době současné autorovi. Moje Olga žije skutečně v letech devadesátých, snad právě v nejcharakterističtějším roce secese — 1892.

Markův interieur udržuje krok s režii. I když trochu výtvarnický nadbíhá a možná přikrášluje stylisací, zůstává věren tradičním odstínům, jež spatřuje v červené a modré barvě, která vyrazí na černé ploše, již jen přizdobuje dobovým ornamentem.

Asi tolik. Ani slovo víc. Ostatní poví básník ústy našich herců. Jistě i Vy poznáte v sobě nebo v svých bližních nějakou Olgu Rubešovou. Déda Papež.

DROBNOSTI

Drachmannova pohádka BYL JEDNOU JEDEN KRÁL dosáhla dalších úspěchů při reprise, takže byla znovu zařaděna do lednového repertoáru. »Úspěch provedení zavazuje soubor »Činu« k zamyšlení«, píše Národní Politika (hoř.), »Je jistě správné, jestliže po otaznících leckterých přespriliš náročných inscenací hrají radostně a nenuceně hry jejich mladému temperamentu a citění blízké. Drachmannova pohádka je na počátek té nové nesilácké cesty dobrým slibem... Princeznu nastudovala D. Neumannová, vystihující pozorně její proměnu od dětinské dovádělosti k očiště ženě a matce, krále karikoval Ot. Skalský, v ostatních rolích se nejlépe pohybovali L. Zelenková, K. Janda, M. Vávra a J. Hynek.«

Vzpomínkou na básníka Jiřího Wolkra uvede režisér Jaroslav Hynek baletické pásmo z básnickovy tvorby PŘEDJARÍ. Premiera je stanovena na 14. února. Scénu navrhuje Antonín Lábr, scénickou hudbu komponuje Zdeněk Rybka.

Africké drama italského dramatika F. T. Marinettiho OHNIVÝ BUBEN má svou premieru v režii Miloše Vávry na scéně Papežově 28. února, reprisy v prvé polovině března.

Tkadlecova tragikomedie na nietzschovský motiv ZKROCENÍ SATYRA má svou reprisu 31. ledna v režii a na scéně Otakara Skalského. Titulní postavu hraje Jaroslav Hynek. Spolu s ní bude uvedeno Macháčkovy pásmo Catullovy poesie.

Déda Papež přijal pozvání dramatické školy M. Markové-Nekolové, s níž bude hostovati v úloze Richarda Polana ve Wernerově veselohře ŠTĚSTÍ JE UMĚNÍ a v roli Löwborga v Ibsenově dramatu HEDA GABLEROVA. Představení se uskuteční v březnu a dubnu.

Na jaro připravujeme několik novinek. Tak provedeme společenskou hru Bohuslava Kopala PRÍZNANÍ a literární večer, na němž budou uvedeny rukopisná fantazie Marcela Hudce LEONISA spolu s indickou skizzou Jiřího Olmra NOCÍ PORANĚN. Jarní sezona vrcholí provedením Mrštíkových MARYŠI.

Na zakončení sezony bude studována rozmarná veselohra Bohuslava Vávry DOSTAVNÍK ŠTĚSTÍ v režii Miloše Vávry s dámami Neumannovou, Vondrákovou a Zelenkovou, pány Macháčkem, Papežem a Vávrou.

Studio přijalo pro příští sezonu několik novinek mladých autorů, mezi nimiž nejzajímavější je Cenkův HUŇATÝ ČERT.

Strojní pekařství

KAREL KOPECKÝ

PRAHA II., POŘÍČ 33

Telefon 616-61

Divadelní a filmové kostýmy jen od

JANA SVÁTKA

Praha I., Perštýn 18, Husova 4. Tel. 35770

Malby pokojů provádí firma

J. SLABIHOUEK

Praha XII., Höflerova 3. Telefon 513-16

Dobré šaty od krejčího

Josefa Průdka,

Praha XII., Schwerinova 22

Telefon 395-91

Fotoamatérům dobře poradí a jejich snímky vypracuje

fotograf **TRUNEČEK**

VINOHRADY, Mnichovská 56, tel. 287-33

Tiskopisy všeho druhu zhotoví Vám knihtiskárna

ANTONÍN STROJIL

Praha XIII.-Vršovice, Kodaňská tř. 11.

TELEFON 561-86

KLOBOUKY **HRABĚ** VINOHRADY